

Soacha, sporene fra et liv.

Leonor Puyana forstod tidligt, at mange piger var nød til at lære et fag for at kunne få en klar fremtid i Colombia. Og i 1947 gik hun igang med at undervise dem i at arbejde. Idag uddanner skolen "Soachas socialesekretariat" hundredevis af unge piger.

02.02.2009

Leonor Puyana, der var medlem af Opus Dei, gik bort ved døden d. 9. januar. Denne avisartikel der blev

trykt i avisen "El Espectador" for nyligt, fortæller hendes historie.

Se også en video om det tiltag hun satte igang. (på spansk)

Det begyndte i Soacha i året 1947. Den gang, og allerede længe før var kvindens rolle begrænset til hendes arbejde i hjemmet. Hun burde koncentrere sin opmærksomhed omkring syslerne i hjemmet og med familien, der af mange ansås for at være et simpelt arbejde, der ikke var anstrengende.

Det var på den tid at Leonor Puyana de Bermúdez, fra Bucaramanga, Colombia, besluttede at formalisere et arbejde, som hun fra barns ben havde i tankerne og var begyndt at udvikle: hun ville gøre noget ved det potentiale, der i så mange år var blevet holdt nede hos kvinderne.

Fr. Puyana legede "lærer" som barn og drømte om at kunne hjælpe

kvinderne til at udvikle sig og forbedre deres livsstil. Da hun blot var 19 år gammel grundlagde hun skolen ved navn: ”Soachas socialesekretariat.” Hendes første elev blev en kvinde, hvis mand arbejdede på Leonor Puyanas gård. I sin fritid underviste hun hende i at læse og regne.

Med tålmodighed uddannede Leonor den kvinde, som nogle måneder efter selv blev et tro vidne til, hvordan arbejdet blev mangedoblet. Fr. Puyana der var fra en højere social klasse, var høflig, venlig og alvorlig, og så nødvendigheden af at forbedre levestandarden hos kvinderne i området og underviste dem i fag som skræddersyning og tilberedning af fødevarer til salg.

Rygtet spredtes i hele området. Kvinderne kom ud til hendes gård og i klasseværelset fik de også anden hjælp som lægehjælp, komælk til

meget lave priser og nyttige oplysninger til dem og deres børn.

I slutningen af havtredserne begyndte skolen at samarbejde med områdets ledere og udvikle et program der hed:” Hjemmeskolen”. I den studerede kvinderne om morgenen og om eftermiddagen lærte de et fag, som f.eks. skræddersyning.

Der gik endnu 20 år før institutionen helt og holdent beskæftigede sig med at give en formel og gratis uddannelse, som blev underholdt gennem gaver fra familier og private firmaer.

Fra 1982 har skolen givet uddannelse i hoteladministration til områdets piger. Der er netop nu 372 studenter ligefra børnehaveklassen til 11. skoletrin som lige fra små stiler frem mod at starte et såkaldt microfirma.

På samme måde har skolen specialklasseværelser til undervisning i ernæring, i kulinariske teknikker, i tekstiler og syning såvel som i brugen af computeren.

Der er en merværdi her, som de små piger erkender. En af de mindste studenter udtaler: ”Det jeg bedst kan lide ved skolen er, at niveauet er højere her end på de andre skoler”.

Skolen har uddannet generationer af kvinder der med stolthed ser på den bygning, som en dag, på et ledigt stykke land på en gård, gav dem mulighed for at uddanne sig og lave de firmaer, som nu sælger deres produkter til samme skole.

”Det vigtigste for os er at familien forpligter sig til pigernes indlæring”, siger Maria Isabel Mateus, der er skolens leder. Hun er overbevist om at denne form for undervisning har

bragt et alternativt fremskridt til
Soachas indbyggere.

Idag, efter seks årtier med et
tilfredsstillende arbejde, repeterer
Leonor Puyana atter til sine små
piger: ”I må være søde for at blive
lykkelige.”

.....

pdf | dokument genereret automatisk
fra [https://dev.opusdei.org/da-dk/article/
soacha-sporene-fra-et-liv/](https://dev.opusdei.org/da-dk/article/soacha-sporene-fra-et-liv/) (04.08.2025)